

რედაქტორის შენიშვნა: პირმა აღძრა სარჩელი ნივთის უკანონო მფლობელობიდან გამოთხოვის მოთხოვნით. გადანყვეტილება სარჩელის დაკმაყოფილების შესახებ სააპელაციო წესით გაასაჩივრა მოპასუხემ, ამასთან, მოითხოვა საქმის წარმოების შეჩერება იმაზე მითითებით, რომ ადმინისტრაციული სამართალწარმოებით სადავო იყო მოსარჩელის საკუთრების დამდგენი დოკუმენტი – სააღსრულებო ბიუროს განკარგულება. საკასაციო პალატა დაეთანხმა მეორე ინსტანციის სასამართლოს, არ გაიზიარა კასატორის პრეტენზია და მიუთითა საჯარო რეესტრის ამონაწერზე, რომლის მიხედვითაც სადავო უძრავი ნივთი ბანკის საკუთრება იყო. საკასაციო სასამართლომ დაასკვნა, რომ საქმის შეჩერება პარალელურად მიმდინარე ადმინისტრაციული სამართლის საქმის გამო დაუშვებელი იყო, რადგან ხსენებულ სამართალწარმოებაში მოპასუხე ჩაბმული იყო არასავალდებულო მონვევის მესამე პირად (სასკ-ის მე-16 მუხლის მე-2 ნაწილი).

► 9 – 1/2020

ბინათმესაკუთრეთა ამხანაგობის წევრთა მხრიდან ხელშეშლის აღკვეთის მოთხოვნა

უზენაესი სასამართლოს 2019 წლის 15 ნოემბრის განჩინება № ას-833-2019

სკ-ის 115, 170 II მუხლები

საცხოვრებელი სახლის ავარიული მდგომარეობისას ჩასატარებელ სამუშაოებზე თანხმობის გაცემასთან დაკავშირებით ბინათმესაკუთრეთა ამხანაგობის წევრთა ნაწილის უარი ქმნის უფლების

ბოროტად გამოყენების შემადგენლობას სკ-ს 115 მუხლის მიხედვით.

რედაქტორის შენიშვნა: საცხოვრებელი სახლის მდგომარეობის გამო აუცილებელი იყო აღდგენა-გამაგრებითი სამუშაოების ჩატარება. ბინათმესაკუთრეთა ამხანაგობამ და მისმა წევრებმა სარჩელი აღძრეს ამხანაგობის ორი წევრის წინააღმდეგ მათი ნებართვის გარეშე შესაბამისი ქმედებების განხორციელების უფლების მინიჭების მოთხოვნით და განმარტეს, რომ საცხოვრებელი სახლი საქმის განხილვის მომენტი სთვის იყო ავარიულ მდგომარეობაში. აღდგენა-გამაგრებითი სამუშაოების ჩატარებისთვის აუცილებელი იყო ამხანაგობის კრების ოქმი, მიღებული ყველა თანამესაკუთრის თანხმობით. მოპასუხეები უარს აცხადებდნენ კორპუსის გამაგრებაზე, რითაც, მოსარჩელეთა განმარტებით, ზიანი ადგებოდათ ამხანაგობის დანარჩენ წევრებს.

სამივე ინსტანციის სასამართლომ დადგენილად მიიჩნია, რომ მოპასუხეები მარტოოდენ მოსარჩელეებისთვის ზიანის მიყენების მიზნით იყენებდნენ თანხმობის გაცემაზე უარის უფლებას. მოპასუხეთა ქმედება მიზნად არ ისახავდა უფლების განხორციელებისათვის აუცილებლობით ნაკარნახევი ინტერესის დაცვას, რაც თავისთავად უთანაბრდებოდა უფლების ბოროტად გამოყენებას.

ნინო ქავუბაია

► 10 – 3/2020

დამსაქმებლის რეგრესული მოთხოვნა დასაქმებულის მიმართ